

## CASTELL-LLEBRE I ROC DE ROMBAU

Alt Urgell

De can Boix de Peramola al Roc de Rombau per Castell-llebre i retorn pel coll de Sant Honorat.

Distància	8,4 km
Desnivell acumulat	627 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	22 de març de 2016
Cartografia	Editorial Alpina. Muntanya d'Alinyà (1:25000)
Punts per a GPS	<a href="http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12754750">http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12754750</a>

D'Oliana a la Seu d'Urgell, abans de creuar el pont de Peramola i emprendre la pujada a l'embassament, crida l'atenció una ermita encimbellada dalt d'un penyal, al costat d'una gran mola pètria blanquinosa. Són Castell-llebre i el Roc de Rombau. L'itinerari circular que us proposem els visita. És una ruta fàcil i curta que podeu allargar, sense gaire esforç addicional, enfilant-vos a Sant Honorat o arribant-vos a la Font Viva. O be combinant-la amb la de les Moles del Corb i de Sant Honorat convertint-ho, en aquest cas, en un itinerari més exigent.

### Accés

A la C-14, entre els punts quilomètrics 144 i 145, just al costat del pont de Peramola, prenem la LV-5118 en direcció a Peramola. Abans del poble, la deixem per un camí pavimentat i indicat a mà dreta en direcció a Can Boix. Poc abans d'arribar-hi, a mà dreta hi ha espai per aparcament amb capacitat per a sis o set vehicles. Davant del complex, també a mà dreta, surt la pista de terra a Castell-llebre. Just al començar hi ha més espai per a dos o tres vehicles.

### Can Boix (582m)

Antiga pairalia, hostal d'ençà la tercera dècada del segle passat, avui és un complex hotelier situat en un bell paratge. Baixem a mà dreta per la pista que tot seguit travessa el torrent. La seguim bona estona per la falda del Roc de Rombau, pujant suaument.

Deixem a mà dreta unes feixes de conreu i poc més enllà en trobem més . Just davant de l'accés a la tercera i última de les feixes surt, a mà esquerra, un corriol ben definit que s'enfila fort en direcció a la paret.

### Bauma dels Moros (685m)

Al peu de l'extra plomada i alta paret del contrafort del Roc de Rombau, hi ha una balma obrada. Poc més enllà, protegides per una reixa, podem veure-hi unes pintures rupestres datades de l'edat del Bronze o potser posteriors. És també un sector equipat amb diverses vies d'escalada esportiva de grau considerable.

Retornem a la pista i continuem per ella fins a Castell-llebre.

### Castell-llebre (666m)

Església i restes d'edificacions del «castro veteri» —castell vell— del que n'hi ha notícia des de les darreries del segle X. Encimbellats estratègicament dalt d'un penyal, guardaven la Plana d'Oliana en un pas estratègic del riu Segre.

L'església és d'estil romànic (segles XI i XII) i està dedicada a Santa Maria, marededéu trobada. Però en aquest cas no fou un humil pastor, com tantes altres, sinó el mateix baró de Peramola, mentre caçava. O això diu la llegenda.

S'accedeix al recinte pel portal d'un edifici annex, tancat amb forrellat (1).

Retornem a la pista que acaba aquí i en prenem una altra indicada (Roc de Rombau i Sant Honorat) que s'enfila fort (W) serpentejant fins a un collet.

Poc metres abans del collet, senyalat per una fita, surt un corriol ben fressat a mà esquerra (SW) (2). El seguim en fort pendent de pujada. Ens cal estar atents d'anar a la dreta en una bifurcació en Y (fita).

Sortim de nou a la pista a l'alçada d'un rètol indicador de la drecera, i la prenem a mà esquerra (S). Fortíssim pendent tot i tractar-se d'una pista.

Quan el pendent s'amoroseix, nova bifurcació en Y, també indicada. Seguim pel ramal de l'esquerra setanta-cinc metres i el deixem per un corriol, també a la mateixa mà, que ens enfila fins un collet a la carena.

(1) Sigueu curosos i, quan marxeu, deixeu les portes ben tancades i barrades.

(2) El corriol és una drecera de la pista. Però es triga el mateix per un cantó que per l'altre.

### **Roc de Rombau** (991m)

Anomenat també Roc o Roca de Rombau o dels Moros, segons les fonts i cartografia consultades (1). Té una llarga carena partida en dues amb el punt més alt al bell mig, a mà dreta del collet. Però no hi ha camí (grimpada fàcil) i la vista hi és minvada per la bosquina. Si continuem pel camí, davallarem lleugerament i podrem resseguir, al fil del cingle, la carena nord-oriental.

Retornem a la pista i la seguim a l'esquerra fins la carena, on acaba. Hi ha un plafó d'orientació i és un bon mirador sobre el mig Segre. En un dia clar podem albirar des dels Rasos de Peguera fins al Montsec.

Desfem camí fins a la bifurcació on, ara, seguim la pista a mà esquerra (NW), en direcció a Sant Honorat i Can Boix, altre cop en fort pendent, fins al coll.

(1) En aquesta ressenya m'he decantat per la denominació oficial.

### **Coll de Sant Honorat** (970m)

Àmplia collada a la carena entre el Roc de Rombau i el de la Presó (o el Picapoll), partió d'aigües entre els torrents de les Caubes (nord) i del Rombau (migdia), tributaris del marge dret del Segre.

Cruïlla indicada. La pista continua (W) pujant cap a Sant Honorat, però nosaltres davallarem (S) pel camí a Can Boix i Peramola.

Aviat atenyem una nova bifurcació, també indicada: per la dreta surt el camí al coll de Mu (o de Mur). Anem a l'esquerra per una bonica sendera que va apregonant-se, fa un gir sobtat i ens mena passar sota les Esplugues, una d'elles obrada.

El pendent és fort, però transitem per un antic camí de bon fer. Quan, al Clot de la Font Viva, atenyem el torrent de Rombau deixem a mà esquerra el camí que, torrent amunt, mena a aquesta surgència.

Anem a l'esquerra per un bon camí que segueix el torrent, primer per un marge, després per l'altre fins a Can Boix.